

saaledes som Forholdet nu er ordnet, efter et Gjennemsnit af 10 Aar har udredet 2680 Rd., kun vilde komme til at udrede 2446 Rd., altsaa faae en Lettelse af lidt over 200 Rd.; for Kjertermindstiller det samme Forhold sig som 403 til 368 og for Bogense som 357 til 325. For Middelfart og Alsens vil Lettelsen være meget større, idet de samme Forhold der stille sig som 399 til 205 og 674 til 347, hvilket jo vil være en meget betydelig Lettelse for disse smaa Kjøbstæder. Jeg skal ikke opholde de Herrer med Løse for de øvrige fynske Kjøbstæders Vedkommende, men endnu kun oplyse, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Landdistrikterne. Ifølge Tabel 3 har Odense Amtsraadskreds hidtil udredet 8802 Rd. og vil efter det foreliggende Forslag komme til at udrede 9475 Rd., altsaa faae en Forøgelse af noget over 600 Rd. For Alsens Amtsraadskreds stiller Forholdet sig som 3024 til 3139, altsaa en Forøgelse af omtrent 100 Rd., og for Svendborg som 13,133 til 12,761, saa det altsaa i Virkelighed kun er en grumme ringe Forøgelse, hvortil der her er Tale for Landkredsene, paa samme Tid som det for de mindre Kjøbstadkommuner, for hvilke jeg tror, at Alle her i Thinget nære Velvillie, vil være en Lettelse. Desuden kunne Forholdene ogsaa stille sig saaledes, at den nye Ordning i Virkeligheden ogsaa bliver til Lettelse for Landkommunerne, idet der jo ogsaa i dem kan forekomme en eller anden Epidemii, en større Stæde eller en større Ketsjag, hvortil Udgifterne da repareres ogsaa paa Kjøbstæderne i Kredsen. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Lovforslaget, som det er blevet forelagt, og saafremt man ikke skulde gaa ind paa at fordele Udgifterne over hele Riget, eller i alt Fald gjøre deres Udredelse til en Stiftsag, kan jeg meget godt afvise ved den foreslaaede Ordning, idet jeg betragter den som et Fremskridt og som en Smødekommunen mod Kjøbstæderne, for hvilken jeg er taknemmelig.

Nasmussen: Da denne Sag sidste Gang var til Behandling her i Thinget, stod det tvivlsomt for mig, om det var rigtigst at gaa ind paa en anden Fordeling end den, der hidtil har været den gjældende; men efterat den høitærede Indrengsminister har tilveiebragt de foreliggende statistiske Oplysninger, staar det nu aldeles klart for mig, at denne Sag er af en saa ringe Betydning, at den ikke er værd at røre ved. Det er kun Ubetydeligheder, det der dreier sig om, og fordi der kan opfindes en anden Beregningsmaade, hvori En hist, en Anden her kan se en Lettelse for sig, ligger der dog deri, som det forekommer mig, ikke nogen tilstrækkelig Grund til at gjøre Forandring. Nei, lad os oppøbe den Tid, da Forandringen fremtræder som en Følge af Institutionernes Grundforandring; f. Ex. ved de Love, som den ærede Landsthingsmand for 10de Kreds (Sessen) nævnte,

da maa vi ikke være smaalige; thi disse Love ville bevirke Forandringer i selve Grundprinciperne, og deraf ville atter følge Forandringer med Hensyn til Byrderne. Da kunne vi finde os i en Omfordeling af Byrderne, men derimod finder jeg det ikke ganske i sin Orden, at man, medens man lader selve Institutionerne henstaa usforandrede, blot søger at udfinde en ny Beregningsmaade for at faae en lille Lettelse her og henlægge en lille Byrde hist. — Eigeoverfor den sidste ærede Taler maa det indrømmes, at han altid er en udmærket Forsvarer for Kjøbstæderne, og det maa naturligvis billiges; men det kunde dog være ligesaa rigtigst for Medlemmer af Thinget ogsaa at kaste Diet paa, hvorledes Sagen stiller sig andre Steder end netop i Kjøbstæderne, og da vilde den ærede Landsthingsmand let kunne finde, at i eet Amt i det Mindste vilde efter de foreliggende Oplysninger Landdistriktet modtage en Byrde fra Kjøbstæderne paa henved 2,300 Rd. Det er den største Forandring, som efter de statistiske Oplysninger vilde indtræde; jeg sigter her til Aarhus Kjøbstad og Aarhus Amtsraadskreds. At der nu skulde være Grund til at gjøre en saadan Forandring, fordi en Kjøbstad paa Grund af sine egne Indretninger og Forholdene i det Hele har noget større Udgifter i de her omhandlede Henseender, betvivler jeg, og navnlig kan jeg, hvad sykkeltiske Sygdomme angaar, paa ingen mulig Maade indrømme, at Landdistrikterne i mindste Maade skulde tage Del i Udgifterne dertil. Nei, Kjøbstæderne maa bære dette Onde sammen med de Goder og fortrinlige Forhold, som de for Øvrigt have, og som loffe Folk ind til Byerne, men ganske vist ogsaa bevirke stor Usædelighed. Det maa Kjøbstæderne finde sig i, og det eneste Punkt, hvor der kunde være nogen Grund til en Omfordeling, er med Hensyn til Delinkventomkostningerne; thi dem har den stedlige Styrelse ikke saa megen Indflydelse paa, — om end altid nogen — og det maa vi dog altid holde fast, at de Udgifter, som den stedlige Styrelse har Indflydelse paa, maa det vedkommende Sted ogsaa selv bære; i det Mindste maa det bære dem, indtil der foreligger ganske anderledes Grunde til at gjøre Forandringer, end der hidtil har foreligget. — Altsaa jeg for mit Vedkommende staar paa det samme Standpunkt, som jeg stod paa, da denne Sag sidst forelaa her. I een Henseende er jeg dog enig med de foregaaende Talere, nemlig deri, at skulde der gjøres nogen Forandring med Hensyn til Delinkventomkostningerne, maatte det være den, at de blive lignede over hele Landet, men da disse Omkostninger efter de foreliggende Oplysninger i Forhold til Udgifterne i Almindelighed ere en ren Ubetydelighed, betvivler jeg dog, at det selv i den Henseende er rigtigst at foretage en Forandring; det vilde altid bevirke ikke saa lidt Skrivert og Beregning, naar et saadant Mellemværende skulde undergives Statens Tilsyn og Fordeling.